

EN LA MORT DE Mn. CASIMIR PEREIRA

Prevere Casimir Pereira y Prada:
Mentre veies en flames Montserrat
-per serafins serrat- ara cremat,
sense adonar-te'n gens, mortal topada
et deixava la testa desnucada.

Vas sentir la sorpresa que malgrat
la feina d'or dels àngels, la maldat
deixava la muntanya profanada?

Ai bon amic, que t'has pujat al Cel
de la mà esfereïda de la Mare
de Déu. Apaga els focs de l'odi cruel!

Estaves ben madur -tothom ho diu-
per anar a la Casa Gran del Pare.
Sí. Prepara'ns a tots en ella un niu!

Alfredo Rubio de Castarlenas